

Ο ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΚΟΣ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤ'

Manchester, Μάρτης του 1904.

Μένει τώρα να ζετάρουμε το τρίτο σύστημα που έχει πρωταγωνιστή τον πρίν Υπουργό των Άποικιών, τον ξακουστό Τσάμπερλιν, και που λέγεται Άποικιακή προτίμηση (Colonial Preference, ή, Preferential Tariff). Αυτό το σύστημα έχει και πολιτικό σκοπό, γιατί ζητούν οι όπαδοί του με το μέσο άμοιβαίας έμπορικης προτίμησης να σφικτοδίσουν την Άγγλία με τις άποικίες της. Η καθουτό! δία τους είναι να παραδεχτούνε μια μέρα η Άγγλία κι' όλες της οι Άποικίες και Κατοχές άνοιχτό έμπόριο ανάμεσά τους, με προστατευτικούς δασμούς σε κάθε ξένη πραγματία. "Αν αυτό σήμερα δε γίνεται-γιατί οι άγγλικές άποικίες, δέν έννοούνε για την ώρα να βγάλουν τους δασμούς τους και ν' αφήσουν άπροστατευτες τις βιομηχανίες τους-ας άρχίσουμε, λένε, τουλάχιστο με άμοιβαία προτίμηση, που θα πη να φορολογούν οι άποικίες τα ξένα είδη περισσότερο από τ' άγγλικά, κι' η Άγγλία είτε να βάλει δασμούς σε κάθε ξένο είδη που τώρα δέν έχουν, καθώς γεννήματα κι άλλα θρόφιμα, άφίνοντας όμως άφορολόγητα τα ίδια είδη όταν έρχονται από τις Άποικίες της και Κατοχές, είτε να φορολογη τα ξένα είδη περισσότερο από τ' άποικιακά.

Το σύστημα άμοιβαίας έμπορικης προτίμησης είναι, λένε, το μοναχό θέμελο πολιτικού συνασπισμού όλων των μερών της Βρεττανικής Αυτοκρατορίας. «Είναι το μοναχό μέσο»-όπως είπε ο Τσάμπερλιν- «για να νά συγκρατηθή το Βρεττανικό Κράτος». Πολιτική ένωση δίχως έμπορικό σύνδεσμο, δίχως άμοιβαία έμπορικά συμφέροντα κι άμοιβαίες θυσίες δέν κατορθώνεται. Οι άποικίες το ζητούν, κι αν η Άγγλία τους τ' άρνηθή ο πατριωτισμός τους θα κούσσει. Το Καναδά έδωσε κιόλας από τώρα κάτι έμπορικά προνόμια στην Άγγλία κι' είναι πρόθυμος να της δώσει μεγαλείτερα. Το ζήτημα είναι στα χέρια της και δέν πρέπει να χάσει ευκαιρία που ίσως δέν ξανάρθει ποτέ, γιατί, αν οι άποικίες της δέν κα-

τορθώσουν άμοιβαία προνόμια με την Άγγλία, θα τα ζητήσουν άλλου. Το Καναδά λ. χ. θ' άναγκαστή να τα ζητήσει με την Αμερική και σιγά σιγά θα δεθ σφικτότερα μαζί της παρά με την Άγγλία. Αυτό δέν είναι ζήτημα Άνοιχτού Έμπορίου ή Προστασίας. Είναι ζήτημα Αυτοκρατορίας που πρέπει να τ' άποφασίση ή πολιτική άνάγκη κι όχι μουχλιασμένες οικονομικές θεωρίες.

Έπειτα, άλλο άμοιβαία προτίμηση κι άλλο Προστασία. Η δεύτερη περιορίζει το έμπόριο, ενώ η πρώτη το μεγαλώνει. Στη Γερμανία το Zollverein (άνοιχτό έμπόριο μέσα στο Κράτος) σφικτόδεσε όλα της τα μέρη πολιτικά κι έμπορικά. Οι Ένωμένες Πολιτείες της Αμερικής ώφελήθηκαν κι αυτές ση μαντικά από το άνοιχτό έμπόριο ανάμεσά τους. Η άμοιβαία προτίμηση, που ίσως με τον καιρό καταντήση σε άμοιβαίο άνοιχτό έμπόριο όλων των μερών του Βρεττανικού Κράτους, θα θεμελιώση το πολιτικό κι έμπορικό μεγαλείό τους. Όσο μεγαλείτερη ή περιοχή ενός Κράτους με άμοιβαίο άνοιχτό έμπόριο σ' όλα του τα μέρη, τόσο μεγαλείτερη κι ή έμπορική του προκοπή.

Όπως πολεμούνε σήμερα οι ξένοι την Άγγλία με προστατευτικούς δασμούς, άλλη έλπίδα δέν έχει παρά το άποικιακό της έμπόριο. Ένώ το έμπόριο της με τους ξένους λιγοστεύει, με τις άποικίες της μεγαλώνει. Τα δυό πέμπτα της άγγλικής εξαγωγής τα παίρνουν οι Άποικίες της και Κατοχές. Συγκρίνοντας μάλιστα πληθυσμό, οι άποικίες της παίρνουν πολύ περισσότερο των ξένων, κι ο πληθυσμός τους κάθε μέρα μεγαλώνει. Έπειτα, όταν κρίνεις την αξία ενός έμπορίου, δέν πρέπει να κυττάζεις μονάχα το ποσό του παρά και το ποιό. Ένώ οι ξένοι άγοράζουν κυρίως από την Άγγλία άνθρακνα κι άλλα ύλικά που δέν ξαναγίνονται, οι άποικίες της άγοράζουνε συγκριτικά πολύ περισσότερα άγγλικά βιομηχανήματα, κι από τα πιό ζεττειωμένα, που θα πη πιό ώφελιμο έμπόριο γιατί δίνει περισσότερη δουλειά σε κεφάλαιο και σ' έργατες. Πρέπει λοιπόν η Άγγλία τ' άποικιακό της έμπόριο να ψυχώσει πούναι το πολυτιμότερό της και το πιό εύελπιστικό. Καλλίον να έμπορεύεται με τα παιδιά της παρά με τους ξένους αντίπαλούς της. Όσο περισσότερα άγοράζει από τις άποικίες της τόσο περισσότερα θα τους πουλή, ενώ το χρυσάφι που στέλνει σε ξένους τόπους για τα τους πλερώνη τις πραγματίες τους, θρέφει ίσα ίσα τις ξένες βιομηχανίες που συναγωνίζονται με τις δικές της. Η περιοχή του Βρεττανικού Κράτους είναι τό-

σο μεγάλη, με τόσο διαφορετικά προϊόντα και κλίματα, που δέν υπάρχει τίποτα χρειάζόμενο ή άρεστό που νά μήν μωρή να το παράξη. Πολλά που σήμερα οι άποικίες άγοράζουν από τους ξένους θα τους τα προμηθεύη η Άγγλία. Η προτίμηση που θα τους δίνη φορολογώντας τα ξένα γεννήματα κι άφίνοντας άφορολόγητα τα δικά τους, τόσο θα σπρώξει τη γεωργία τους που, όσο για τη θροφή της, η Άγγλία θάνα μια μέρα όλότελα άνεξάρτητη από τους ξένους - σημαντική ώφέλεια σε ώρα πολέμου. Μήτε θάνα μικρό κέρδος για τις άποικίες της τις ίδιες το νάχουν προτίμηση σε τέτοια μεγάλη άγορά σαν την άγγλική.

Πώς θα ν' άγκαστή η Άγγλία για να δώση προτίμηση στις άποικίες της να βάλει δασμούς σε ξένα γεννήματα κι άλλα θρόφιμα δε θα πη πως θ' άκριβήνη ή ζωή του τόπου, γιατί με το εισόδημα αυτών των δασμών άλαφρώνει την άλλη φορολογία. Αν ο εργάτης ξοδιάση ας πούμε τρεις δεκάρες τη βδομάδα παραπάνω για το ψωμί του, ίσως όμως άλλο τόσο λιγώτερο θα ξοδιάζη τότες για το τσάι του, ζάχαρη, καπνό, κ.τ.λ. Και ν' άκριβήνουν όμως τα θρόφιμα δέν έχει λόγο πως θ' άνεθούν τότες και τα μεροκάματα. Και πάλι, όσο εύτυχούν οι άποικίες χάρη στην άγγλική προτίμηση, τόσο περισσότερα άγγλικά είδη θ' άγοράζουν, που θα πη μεγαλείτερο έμπόριο και περισσότερη, ταχτικώτερη κι ώφελιμώτερη, δουλειά για τον Άγγλο εργάτη. Έπειτα δέν είναι λόγος να βαλθούν πολύ μεγάλοι δασμοί άπάνω σε ξένα θρόφιμα, γιατί σώνει και λίγη προτίμηση για να βοηθήση την άποικιακή παραγωγή. Ο σκοπός είναι να ψυχώσουμε λ. χ. την παραγωγή του σιταριού σ' όσα μέρη του Βρεττανικού Κράτους μπορεί να παραχτή πλήθιο κι φτηνό, τόσο που ίσως μια μέρα θα προμηθεύεται η Άγγλία το σιτάρι της ακόμα φτηνότερα παρά τώρα.

Ός τόσο κι' οι μικροί αυτοί δασμοί σε ξένα γεννήματα θα ψυχώσουνε λιγάκι και την άγγλική γεωργία που πολύ τηνέ ζημίωσε δίχως άλλο το σύστημα της άνοιχτής εισαγωγής. Χιλιάδες στρέμματα που τώρα είναι χέρσα θα ξανακαλλιεργηθούν και θα σταματήση κιόλας το να φεύγουν οι γεωργοί από τα χωριά και να μαζεύωνται μέσα στις χώρες, που κοντά στ' άλλα του κακά, κοινωνικά, οικονομικά κι ήθικά, είναι κι όλέθριο για το σκαρί τιυ άγγλικού λαού.

M.

12

ΑΡΧΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΛΟΓΓΟΥ

ΔΑΦΝΗΣ ΚΑΙ ΧΛΟΗ

Μετάφραση Ήλίας Π. Βουτιερίδη

Κ' Αὐτὰ ἀφοῦ εἶπαν ἐκεῖνες, ἔφυγαν μαζί με τὴ νύχτα· κι' ἄμα ξημέρωσε σηκώθηκε ὁ Δάφνης πασίχαρος κι' ἔφερε με δυνάτὰ σφυρίγματα τὰ γίδια στὴ βοσκή· κι' ἀφοῦ φίλησε τὴ Χλόη καὶ προσκύνησε τὶς Νύμφες, κατέβηκε στὴ θάλασσα, σὰ νὰ θελε νὰ ραντιστεῖ με θάλασσινὸ νερό· κι' ἔ- πάνου στὴν ἄμμο κοντὰ στὴν ἀκρογιαλιά περπατοῦσε ζητώντας τὶς τρεῖς χιλιάδες δραχμῆς. Κ' ἔμελλε νὰ μὴν κουραστεῖ πολὺ, γιατί τὸ δελφίνι μυρίζοντας δάσκημα τοῦ χτυποῦσε τὴ μύτη πεταμένο ἐκεῖ καὶ σάπιο· κ' ἔχοντας τὴ σαπίλα τοῦ γιὰ ὁδηγὸ στὸ δρόμο, γλή-

γορα σίμωσεν ἐκεῖ· κι' ἄμα παραμέρισε τὰ φύκια, βρίσκει τὸ πουργὶ γεμάτο μ' ἀσπρά. Κι' ἀφοῦ τὸ σήκωσε καὶ τῷβαλε στὸ ταγάρι τοῦ, δέν ἔφυγε προτοῦ νὰ δο- ξάσει τὶς Νύμφες κι' αὐτὴ τὴ θάλασσα. Γιατί, ἂν κ' ἦταν γιδάρης, τώρα θαρροῦσε καὶ τὴ θάλασσα πιὸ γλυ- κιά ἀπὸ τὴ γῆς, ἐπειδὴ τότε βοηθοῦσε νὰ παντρευτεῖ με τὴ Χλόη.

ΚΑ'. Καὶ μόλις πῆρε τὶς τρεῖς χιλιάδες δέν ἀρ- γοποροῦσε, μόνε σὰ νὰ ἦταν ὁ πιὸ πλούσιος ὄχι μο- ἕχα ἀπὸ τοὺς ζευγολάτες τοῦ τόπου τοῦ, παρά κι' ἀπὸ τοὺς τοὺς ἀνθρώπους, πηγαινέι ἀμέσως στὴ Χλόη καὶ τῆς διγίεται τ' ὄνειρο, τῆς δείχνει τὸ πουργὶ καὶ τὴν παρακαλεῖ νὰ προσέχη τὰ κοπάδια, ὡς πού νὰ γυρίσει· ὕστερις γλήγορα τρέχει στὸ Δρύαντα καὶ βρί- σκοντας τον λίγο σιτάρι ν' ἄλωνίζει με τὴ Νάπη, με πολὺ θάρρος τοῦ μιλάει γιὰ τὸ γάμο:

— Δὸς μου τὴ Χλόη γυναῖκα. Ἐγὼ καὶ τὸ σου- ραῦλι νὰ παίζω ξέρω καλὰ καὶ νὰ κλαδεύω τ' ἀμπέ- λια καὶ τὰ δέντρα νὰ παραχώνω· ξέρω καὶ τὸ χωράφι νὰ ὀργάνω καὶ νὰ λιχνίζω στὸν ἀέρα· καὶ πῶς τὸ κο- παδι βόσκω μάρτυρας εἶναι ἡ Χλόη· πενήντα γίδια πού παρὰ λάβα διπλὰ τᾶκαμα ἔθρεψα καὶ τράγους μεγάλους κι' ὄμορφους, ἐνῶ πρώτῃτερα με ξένους βάνανε τὶς γί- δες νὰ πηδιούνται· μὰ καὶ νέος εἰμαι καὶ γετόνας σας δίχως ψεγάδι. Καὶ μ' ἔθρεψε γίδα, ὅπως τὴ Χλόη

προβατίνᾳ· ἂν κ' εἶμαι τόσο καλύτερος ἀπὸ τοὺς ἄλ- λους, μήτε καὶ στὰ χαρίσματα θὰ μείνω πίσω· ἐκεῖ- νοι θὰ σὰς δώσουν γίδια καὶ πρόβατα κι' ἕνα ζευγάρι ψωριάτικα βόδια καὶ στάρι, πού μήτε τὶς ὀρνίθες νὰ ταῖσετε φτάνει· ἐγὼ ὅμως σὰς δίνω αὐτὲς τὶς τρεῖς χι- λιᾶδες δραχμῆς· μονάχα νὰ μὴ τὸ μάθει κανένας αὐτό, μήτε ὁ ἴδιος ὁ Λάμωνα, ὁ πατέρας μου.

Καὶ συνάμα τὶς ἔδινε, κι' ἀφοῦ τοὺς ἀγκάλιασε, τοὺς γλυκοφίλουσε.

ΚΒ'. Ἐκεῖνοι σὰν εἶδαν ἀνέλπιστα τόσα λεφτά, ἀμέσως ἔδιναν τὸ λόγο τους, ὅτι θὰ τοῦ δώσουν τὴ Χλόη γιὰ γυναῖκα κι' ὑπόσκονταν πῶς θὰ πείσουν καὶ τὸ Λάμωνα. Ἡ Νάπη λοιπὸν μένοντας ἐκεῖ με τὸ Δάφνη γύριζε τὰ βόδια καὶ με τὰ δικάβαλα ἔβγανε τὸ στάρι ἀπὸ τὰ στάχια, ἐνῶ ὁ Δρύαντας, ἀφοῦ ἔκρυ- ψε τὸ πουργὶ ἐκεῖ πού εἶχε φυλάξει τὰ γνωρίσματα, τρεχάλα στὸ Λάμωνα καὶ στὴ Μυρταλὴ πηγαινεν, ἔ- χοντας σκοπὸ νὰ τοὺς ζητήσῃ τὸ γαμπρό, πράμα πού δέν εἶχε ξαναγίνει. Κι' ἀφοῦ τοὺς ἤρε νὰ μετράν τὸ κριθάρι, πού προλίγου τῶχαν λιχνίσει, καὶ νᾶναι λυ- πημένοι γιατί λίγο ἔλειψε νᾶναι λιγότερο ἀπὸ ὅσο εἶχαν σπείρει, γιὰ λείνα τοὺς παρήγόρησε, λέγοντας ὅτι τὰ ἴδια εἶχαν γίνει παντοῦ, κ' ὕστερις τοὺς ζητοῦσε τὸ Δάφνη γιὰ τὴ Χλόη. Κι' ἔλεγεν ὅτι ἐνῶ ἄλλοι τοῦ δίνουν πολλὰ, ἀπ' αὐτοὺς δὲ θὰ πάρει τίποτις, παρά